

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY II SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Odkrywam królestwo Boże”

zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania klasy II, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także najtrudniejsze zadania,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Prace domowe	- staranne wykonanie - treści wskazujące na poszukiwania z różnych źródeł - dużo własnej inwencji - twórcze	- merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem - staranne - czytelne - rzeczowe	- wskazują na zrozumienie tematu - niezbyt twórcze	- powiązane z tematem - niestaranne	- widać próby wykonania pracy - na temat	- praca nie na temat - brak rzeczowości w pracy - brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku oraz lekcji - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - prawidłowe i swobodne używanie poznanych pojęć	- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inszenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wielokrotnie pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	- starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania - przejawia postawę apostołską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus moim przyjacielem	• opowiada o wakacyjnych przeżyciach, • podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie, • mówi z pamięci „Ojcze nasz”, • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • podaje przykłady zgodnej i wspólnej modlitwy, • podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, • uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, • wymienia osoby, z którymi może się modlić.	• wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), • wymienia cechy przyjaźni z Jezusem, • podaje prawdę, że Jezus pragnie przychodzić z pomocą potrzebującym (E.1.1), • podaje przykłady powierzania Jezusowi trosk i problemów, • uzasadnia konieczność otwartości serca na spotkanie z Jezusem. • wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1).	• wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, • wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, • uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2).	• podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka) (D.3.3), • wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	• wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy.
II. Jezus naucza o królestwie	• opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu roztropnych decyzji. • podaje przykłady talentów w swoim życiu, • opowiada przypowieść o skarbie, • wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, • opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy.	• uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, • opowiada przypowieść o talentach, • wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, • podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności, • wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, • podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci, oraz czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	• wyjaśnia, że królestwo Jezusa rządzi się Bożymi prawami, • podaje przykłady budowania królestwa Jezusa w swoim środowisku. • wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, • wyjaśnia, czym jest przypowieść, • uzasadnia, że Pan Jezus mówi również do ludzi współczesnych przez słowa Ewangelii.	• wyjaśnia, na czym polegało głoszenie Ewangelii przez Jezusa. • uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, • wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	• przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus objawia swoją moc	• podaje przykłady cudów Jezusa, • uzasadnia, że Jezus czyni cuda również dzisiaj, szczególnie w sercach ludzi. • opowiada perykopę o uciszeniu burzy oraz o wskrzeszeniu córki Jaira, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), • podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom, • opowiada o uzdrowieniu niewidomego, • podaje przykłady trudności, z jakimi spotykają się niewidomi, • opowiada o rozmnożeniu chleba, • podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi. • mówi z pamięci „Akt wiary”.	• wyjaśnia, co to jest cud, • uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym i ma władzę nad życiem oraz siłami przyrody, • podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci. • opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, • opowiada o cudownym połowie ryb, • podaje przykłady, jak Jezus pomaga ludziom współcześnie, • uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, • opowiada o Jezusie kroczącym po jeziorze, • uzasadnia moc wiary w Jezusa, • podaje przykłady, czego się boją dzieci.	• opowiada o publicznej działalności Jezusa, • uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu, • wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, • uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają. • uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, • uzasadnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom, dając obfitość darów, • uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, • wymienia różne formy pomocy głodującym, • rozróżnia wartość podstawowych posiłków i ulubionych łakoci, • uzasadnia siłę modlitwy w chwilach lęku.	• charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, • charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o pomoc, • charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego, • wyjaśnia, dlaczego Piotr zaczął tonąć, • formułuje własne akty strzeliste.	• wyjaśnia zasady pomagania osobom niewidomym, • wyjaśnia, że w dobru otrzymywany m od innych można odczytywać dobroć Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus przychodzi zbawić świat	• opowiada o zapowiedzi spełnienia obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie przekazanej przez proroków (A.3.4), • podaje prawdę, że Zbawiciel urodzi się w Betlejem, • opowiada o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia pojęcie: anioł, • wyjaśnia, że Jezus jest Zbawicielem obiecany przez Boga i zapowiadany przez proroków, • rozróżnia przedmioty związane z kultem religijnym od rzeczy użytku codziennego, • opowiada o narodzeniu Jezusa, • wymienia zwyczaje świąteczne, • podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia, • opowiada o pokłonie mędrców, • wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, • wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego, • wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”.	• opowiada o grzechu pierwszych ludzi, • wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), • uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła. • wyjaśnia, kim jest prorok (A.3.4), • wyjaśnia symbolikę roratki. • podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia, • wyjaśnia pojęcie zbawienie, • uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), • wyjaśnia, kim są poganie, • podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie. • opowiada o chrzcie Jezusa, • uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.	• wyjaśnia, kim jest szatan, • wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi. • podaje przykłady, jak być prorokiem we własnym środowisku. • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem, • wyjaśnia znaczenie imienia Jezus, • opowiada o roli Jozefa, którego Bóg wybrał na opiekuna Zbawiciela, • wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, • wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, • opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	• opowiada o roli biblijnych proroków, • wyjaśnia prorocstwo Micheasza, • wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, • wymienia wydarzenia ukazujące, że Pan Jezus przyszedł zbawić świat, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięctwa.	• wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń,. • opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa.

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Jezus uczy, jak być dobrym	• opowiada przypowieści: o dwóch synach i pracy w winnicy, o faryzeuszu i celniku, • podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, • opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, • podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło, • opowiada o pielgrzymowaniu 12-letniego Jezusa do świątyni, • opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, • wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, • mówi z pamięci „Akt miłości”	• uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, czym jest pokora, • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2). • wymienia swoje obowiązki w różnych środowiskach życia, • wyjaśnia, na czym mogło polegać „bycie poddanym” Jezusa wobec Maryi i Józefa, • wymienia cnoty, które pomagają wypełniać obowiązki. • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność, • omawia sytuacje, gdy sam otrzymał wyrazy wdzięczności.	• wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), • wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, • uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, • wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, • uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, • uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, • wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, • wyjaśnia słowa Jezusa „powinienem być w tym, co należy do mego Ojca”, • uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć.	• podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia. • uzasadnia, dlaczego warto wzorować się na Jezusie w wypełnianiu swoich obowiązków.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy, jak kochać	• podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, • wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, • mówi z pamięci przykazanie miłości, • wymienia osoby, którym okazuje miłość, • opowiada historię Samarytanina, • podaje przykłady, kiedy prosi o pomoc, • wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, • podaje przykłady sytuacji, w których przebaczył i otrzymał przebaczenie, • mówi z pamięci „Akt żalu”. • wymienia wybrane dary Ducha Świętego, • wymienia swoje umiejętności, którymi może służyć innym, • uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego (A.5.2).	• opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), • mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1). • wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3). • podaje przykłady miłości Jezusa do ludzi, • podaje przykłady osób, które dobrze postępują ze względu na Jezusa (C.3.5), • wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), • wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, • opowiada przypowieść o nielitościwym słudze, • wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7), • odróżnia mądrość, męstwo i radę od wiedzy, zwykłej odwagi i pouczenia innych.	• wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, • wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, • uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych, • uzasadnia, że ten, kto wierzy, powinien dobrze postępować (C.3.4). • wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym.	• uzasadnia szkodliwość hejtu, • uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego, • podaje, kto może przystąpić do spowiedzi, • wyjaśnia, na czym polegają wybrane dary Ducha Świętego, • uzasadnia, że potrzebuje darów Ducha Świętego, by być lepszym i lepiej pomagać innym.	• wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy. • podaje przykłady owoców daru mądrości, męstwa, rady.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Jezus żyje w Kościele	• opowiada o powołaniu apostołów, • wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, • podaje, kto jest następcą św. Piotra, • wyjaśnia, co to jest łaska Boża, • opowiada o zasadach budowania wieży na podstawie tekstu biblijnego, • wymienia siedem sakramentów, • rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię, • wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii, • wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą, • opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, • wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej, • opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), • wymienia znaki i dary Ducha Świętego, • podaje przykłady, z kim może rozmawiać o Jezusie.	• wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), • uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), • uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), • podaje przykłady sposobów troski o życie w stanie łaski oraz osoby, które pomagają żyć w stanie łaski. • wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach – KL 7 (B.1.1), • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana (B.1.1), • opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), • wymienia przykazania kościelne (E.4.3), • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1), • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła (A.5.1), • pamięta nazwę „uroczystość Zesłania Ducha Świętego”. • opowiada, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), • podaje przykłady, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2).	• wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, • przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, • podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła. • wyjaśnia, że łaskę uświęcającą otrzymujemy przez chrzest, • wyjaśnia, co pozbawia nas łaski uświęcającej, • uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, • wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	• uzasadnia, że dar łaski jest spełnieniem obietnicy obecności Jezusa, • wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, • krótko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje. • wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa. • porównuje udział we Mszy Świętej do uczty królewskiej, • omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych. • wyjaśnia znaki Ducha Świętego.	• podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, • wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), • wyjaśnia, że zesłanie Ducha Świętego jest początkiem działalności Kościoła.

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Jezus zbawia	• opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, • podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, • opowiada o pracy nauczyciela, • podaje przykłady, za co może być wdzięczny nauczycielom i pracownikom szkoły, • wyjaśnia, że Bóg podarował nam Ojczyznę, • wymienia symbole narodowe i wyjaśnia ich znaczenie, • wyjaśnia, że Jezus jest Królem świata i sprawiedliwym sędzią, • podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, • wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych, • mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej, • opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, • wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, • opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), • wyjaśnia znaczenie pokarmów ze święconki, • mówi z pamięci „Akt nadziei”.	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, • wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, • wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa, • podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, • wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym. • wyjaśnia, że Jezus jako dziecko też się uczył i miał nauczycieli, • opowiada o raju, który Bóg przygotował dla pierwszych ludzi, • opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa (A.6.1), • na podstawie tekstu biblijnego wymienia sposoby pomocy potrzebującym, • wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), • wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), • podaje prawdę, że Jezus oddał swoje życie z miłości do ludzi (B.11.2), • uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa (E.1.1), • wyjaśnia, że Bóg udziela ludziom przebaczenia za pośrednictwem Jezusa (E.4.7), • opowiada o objawieniach św. Faustyny.	• wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, • wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, • wskazuje sytuacje, w których może się modlić tajemnicami radosnymi i bolesnymi. • charakteryzuje życie wybranych świętych, • uzasadnia, że bez nauczycieli uczniom trudno byłoby zdobywać wiedzę, • podaje przykłady, jak ludzie mogą przygotować się na powtórne przyjscie Chrystusa, • opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wyjaśnia, co to jest nawrócenie, • wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufność) (D.3.2), • wyjaśnia, na czym polega post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, oraz podaje, kogo one obowiązują, • ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), • wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”.	• uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczciwej pracy (nauki) dla Ojczyzny, • interpretuje perykopę o sądzie ostatecznym, • wyjaśnia, na czym polega czujność w oczekiwaniu na koniec świata. • wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą, • opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, • omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, • „Ojcze, przebacz im...”, • wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, • wyjaśnia, na czym polega miłosierdzie, • opisuje obraz „Jezu, ufam Tobie”.	• podaje, że prawa zapisane są w dokumencie nazywanym Konstytucją, • uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża, • wyjaśnia słowa Jezusa, • opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja).

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	• podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • podaje przykłady sposobów okazywania wdzięczności rodzicom, • opowiada o spotkaniu dwóch matek – Elżbiety i Maryi, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy.	• opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, • wymienia i wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej. • wspomina o Zachariaszu, który troszczył się o małego Jana, • wskazuje, jak należy się troszczyć o dobro rodzinne (A.5.1). • podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji.	• wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, • uzasadnia, że rodzicom należy okazywać miłość i szacunek. • uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, • opowiada o procesji Bożego Ciała.	• opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski, • wyjaśnia, na czym polega macierzyństwo i ojcostwo.	

Ewelina Kuc